

3 **Cena Numeru**
3 cęty w Krakowie, Podgórze
i na prowincyi.

PRENUMERATA

miesięczna w Krakowie 1 K. 50 h. (już z dostawą do domu);
na prowincyi z przesyłką pocztową 1 Kor. 50 hal. i rs.
Prenumerata za granicą 1 mk. 50 h. 2 fr. 1 rs.
POJEDYNCZE ROZEMKLANE NABYWAĆ MOŻNA
WE WSZYSTKICH AGENCJACH PISMA I NA WSZYST-
KICH DWORCACH KOLEJOWYCH.

Dziennik niezawisły demokratyczny ilustrowany.

OGŁOSZENIA

za wiersz pettu 16 hal., za każdy następujący raz 12 hal.
drobne ogłoszenia po 4 halera od wiersza (minimum
50 hal.). Nadesłane za wiersz pettu 20 hal., spody na
każdej stronie po 3 Kor. — Załączniki 20 Kor. za tytuł.
Inseraty prowadzi w swoim zarządzie p. M. Hupczye.
Administracja „NOWIN”: ul. Wiślna L. 2.
otwarta od godziny 8 rano do godz. 8 wieczorem.

**Na Lwów Skład i Ekspedycja: Agencja
Sokołowska, Pasaż Hausmana L. 2.**

Redakcja i Administracja „Nowin”: Kraków, ul. Wiślna L. 2, Tel. 340.
| Ekspedycja „Nowin” ul. Wiślna L. 2.

REDAKTOR NACZELNY:
LUDWIK SZCZEPAŃSKI.

Wiadomości ustnie, telefonicznie i listownie przyjmuje Redakcja (Tel. 340)
od godziny 9 rano do godziny 7 wieczorem w biurze ulica Wiślna L. 2.
Rekopisów nie zwraca się.

„NOWINY” wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 5-tej. — Cena numeru 3 cęty w Krakowie i na prowincyi.

**Prosimy odnowić prenu-
meratę!**
**Prenumerata miesięczna
w Krakowie, Podgórze i
na prowincyi 1 kor. 50 hal.**

Widmo nowej wojny japońsko-rosyjskiej.

Przedświta alarmy.

Więści ze wschodu o gwałtownych zbrojeniach
się Japonii, o mobilizacji 16 batalionów (które
pod wodzą Kurokiego wysłano zostały na niespo-
kój Korea), o niedawnej eksplozji torpedy wy-
prawie japońskich okrętów wojennych na Kam-
czatkę — wszystkie te wieści ogromną wra-
żenie wywołały w Rosji. General-gubernator go-
dło-azyjskiej wybrzeża Ulterberger, o-
głosił interwju, w którym oświadcza, że wszyst-
kie oznaki przemawiają za tem, iż Rosja znaj-
duje się w przededniu ponownej krwawej wojny
z Japonią. Japonia czyni nadzwyczajne przygo-
towania zbrojne z niesłychaną szybkością.

Japonia ma istotnie powody do zbrojenia się
i chęć podjęcia ponownej wojny z Rosją uważa-
jąc być może za naturalny obław ze strony Japo-
ni — Pokój w Portsmouth nie zadowolił
Japonii; nie uzyskała bowiem ani kontyngency
ani nie wyparła Rosji z Mandżurii.

Japonia zaś pragnie w interesie swej potęgi
Rosję raz na zawsze odprężyć od morza
azyjskich. Rosja natomiast chciała za-
bezpieczyć sobie tam pozycję, wiec fortyfikuje
się, buduje kłopotliwie i oddala amerykańskie
ma komercyjnie budowę drugiego toru kolei
transpacyficznej (do Chin i do Włady-
wostoku). Dzięki jacez Japonia i taw mogłaby
sgnieć Rosję; za lat kilka będzie to oczy-
wiście trudniej. Wiele racja stanu może skłaniać
Japonię do podjęcia nowej, definitywnej wojny
z Rosją.

Nie należy jednak przesadzać w obawach i w
prorokowaniu tej wojny. Rząd rosyjski wie, że
ta wojna byłaby równocześnie z nową kłopotliwą i zmar-
tychwalnym rewolucyjną i dlatego rząd rosyjski
do wojny teraz nie dopuszcza. Rosja poczyni
raczej wszystkie ustępstwa i znieście wszelkie po-
porzenia, hyle tylko „świątym makaków” nie roz-
strząsnąć.

Dłatego alarmy wojenne ze wschodu przyjmowa-
wać należy krytycznie. Do wojny nie przyjdzie.
W Petersburgu zaprzeczają, jakoby istniało nie-
bezpieczeństwo wojny między Rosją i Japonią i
zapewniają, że w najbliższym czasie przyjdzie do
skutku umowa, określająca ściśle sferę interesów

Rosji i Japonii na Dalekim Wschodzie. Na mocy
tego układu Rosja otrzyma zupełną swobodę na
wschodzie Euro py, Japonia zaś będzie panowała
na Wschodzie Azjatyckim.

Wiadomości o toczących się waznych rokowa-
niach między Japonią a Rosją znajduję z wielu
stron potwierdzenie.

Także w ambasadzie japońskiej w Petersburgu
oświadczone dziennikarom, iż pogłoski o wojnie
są pochowane podawaty, gdyż Japonia nie ma żad-
nych planów agresywnych. Również nieprawdą
jest, jakoby Japonia zawarła tajny układ z Chini-
m przeciw Rosji.

Dyplomatyczne zapewnienia w faktach wypad-
ków nie wiele znaczą. Więcej ważny sam fakt, że
Rosja do nowej wojny nie chce się na słuch i
abyt jest zaangażowana w Europia, by mogła
marzyć o wojnie w Azji.

Walka Izby w Anglii.

London. Na wczorajszym posiedzeniu Izby ni-
szej premier Asquith oświadczył, że porażki kró-
lowi jak najrychlej parlament rozwiązać i że król
też może przyjąć. Jeżeli po wyborach rząd obecny
pozostanie u steru, to pierwszą czynnością nowo-
go parlamentu będzie wprowadzić wszystkie po-
żądane zapewnienia w budżecie, który składano od
bieżącego tygodnia. Asquith następnie uzasadniał
w dłuższej mowie te rozstrzygnięcia, występując gwa-
townie przeciw Izbie wyższej, która dopuściła się
jego zdaniem niesłychanego nadużycia. Byłoby
skandalum, gdyby Izba niższa musiała to płacon.

Cała odpowiedzialność za sytuację, wytworzoną
przez odrzucenie budżetu, spada na Izbę wyższą.

Izba niższa przyjęła mowę Asquitha burzliwy-
mi oklaskami i uchwaliła jego rezolucję 349 gło-
sami przeciw 134.

London. Wydział partii robotniczej jednogło-
śnie uchwalił wycofać się, celem zupełnego znie-
sienia Izby wyższej.

London. Partya liberalna wydała oświadcze-
nie, zwracając się bardzo gwałtownie przeciw Izbie
wyższej. Odezwa nazywa wprost niesłuszanem, że
600 lordów miało rozstrządać ciałem państwem, przy-
właszczając sobie niektóre paragrafy, któreby mo-
gły zmienić zasady i nakładać podatki. Odezwa zg-
nęła w końcu zniszczenia Izby lordów.

Otwarcie parlamentu niemieckiego.

Ogład odbyło się w Berlinie otwarcie parlamen-
tu niemieckiego. Uroczystość otwarcia wyglądała ra-
dnie na paradę wojakową anteli na zgłoszenie parla-
mentu, albowiem wielu państw, (wszystkich obecnych
było 337, socjalistów nie przysłał), a także kanclerz
państwa Bethmann-Hollweg jawili się w mundurach
oficerów rezerwyowych armii pruskiej.

Militaryzm w Niemczech nadzwyczajny.

Naturalnie i głowa państwa niemieckiego jawi-

ła się w przepyszanym brylantowym mundurze, w he-
mie z płożonem wraz z otoczeniem, symon, Cesarz
Wilhelm — po zgłoszeniu posiedzenia przez hr. Stol-
berga, w pełnym mundurze galowym zabrał głos, aby
odezwać się mową trzecią, którą tytuł kanclerz.

Wspomniał w niej najpierw o położeniu finansów
państwa i o nowych ustawach podatkowych, poczem
zapowiedział kilka nowych ustaw, między innymi o-
nowy podatek karny i ustawę o przedsiębiorstwach pa-
stwa. Stwierdził korzystny rozwój przemysłu niemieckiego
Niemie, zawiązywał między innymi projekt ustawy o prze-
dzienieniu na 2 lata umowy handlowej z Anglią. Prze-
chodził wreszcie do ogólnych o stosunkach z zagranicą.
O 2 ostatniej stylizacji ustępów o Maroku przebiegła
wraz z chęcią niemieckiego przychylności, stosunków z
Francją, zaś szmer podchwytliwych witał zaniepokojenie
przemysłu „jako ciału pokoju”, przyczem Włochy
dotąd, wyrażając zaniepokojenie jako sojusznik.

Mowa kanclerza Kanclerz, wypracowany w dra-
gicznym mundurze, ogłasza na koniec, że kanclerz, hr.
Lerchenfeld wzniósł okrzyk na cześć cesarza, gwardya
pałacowa prezentuje broń — ceremonii skończyła. Nie
trwała nie dłużej niż pół godziny. Orazek cesarza opuszcza
sala.

W dwie godziny później posłowie zbierają się
w sali, tym razem już w komplecie, t. j. ze socjalistami.
Posłowie odpowiadają na swe nazwiska, wywoły-
wają z trybuny przydługie. Tylko jeden rządowa pu-
sta jaszczka. Prezydent rozmów dotychczas wybrany
przez Izby. Wraz z tym aktem rozpoczyna się praca pa-
rlamentu, który dziś zadowolił się krótkim wykładem
chociaż oczekiwano długiego.

Telegram „Nowin”.

Berlin. Prezydent wybrał hr. Stolberga,
wiceprezydentem ponownie Spahn (centrum). Wy-
bór drugiego wiceprezidenta odroczone do piątku.
Socjaliści, którym to stanowisko się należy, jako
najbardziej obecnie z rzędu partii, postawili
kandydaturę Slingera. Konserwatyści kandydaturę
za zaszłości odwołując. Tak samo odrzucają
oni kandydaturę następnego większego stronnictwa,
kół polskiego. Prawdopodobny jest wybór hr.
Hohenlohego.

Z KRAJU.

„Bojkot pruski”. Rafnerya spirytusu Perlbacher
i syn we Wiedniu wyhodowała gazolinę fabry-
czną za pół miliona koron. Wszystkie kłopoty i apara-
tury doprowadzone zostały z Prus, a wogóle nie opór
materiały niemieckiego niemieckiego krajowego. Ale wódki
Perlbachera Polacy piją.

Wadowice. W naszym tygodniu w przystępie ob-
du powiesił się bógobojna i samotna młodzieńca z Ti-
mie Widłarszka. W tym tygodniu w Kalwaryi
powiesił się Panek, wydany wyrok w magazynie
tytułowa w Wadowicach.

Z Białej donoszą, że podczas wycieczki na łąkach
nad Męgorzę, pan Starówka złamał nogę i musiał
zostać dowieziono do szpitala.

Oświęcim. (Koncert). Zapowiedziany tu na nie

Tak czy inaczej wędrowni nasi uczuli się znacznie
wzmocnion na duchu, wiedząc, iż mają przyjeżdżać, in-
teresujących się ich losem.

— Może Nijak... — szepnęła Lizie — to jest
Lucynka, chciałam powiedzieć!

Darek wstrząsnął głową.

— Niepodobna — rzekł. — Biedna moja Lucynka
bardzo jest odważna i nad wyraz sprytna. Potrafiła
znieść wraz z Filtem przesławne zniekształcenia na
w szalupie — dotąd nie rozumiem, jakim sposobem.
Ale tu w tym przysłępiem palcom, obcy ona! mogła
znieść dla nas! Przedewszystkiem nie małe pojacie,
do jakiego stopnia trudno jest dostać się do tego za-
kazanego miejsca.

Wtem dźwięki muzyki przerwały im rozmowę.

Pobiegłszy do okna, wszyscy twarze wydali smutne
wrażenia.

Oto przed oczami ich stał stary, brzydki, rzeczywisto-
ści. Kilkaśniedzi kobiet w czarnych kaftach na głow-
wie powiodła lercy oddział różno ubranych mężczyzn;
uderzając palcami w gong, trąbą i inne muzy-
czne instrumenty chwila i sprawiając przeraźliwy
głóg, hałas i zamęt.

Tak że ta grupa muzyków dworskich krócy powa-
żnie kilkanaście czarno ubranych postaci, z czarnymi

dział 5 bu. koncert artystów krakowski prof. Stau-
lawa Bory, zaszczytnie znanego artysty śpiewaka oraz
przez Bolewską Kopytowską, doskonałego wielo-
człowieka, białego saliterawca, intensywnie publicznego
tam więcej, że w produktach doskonałych, zadowolony
człowiek, który sympatyi i uśmiechom nasycony pal-
nością krakowskiej, właśnie dołat młodzieńca, piękne
nadzieje rokującą śpiewaczkę p. Tosi Gargu (prezende-
nta). Program artystyczny zastawiony zapowiada ar-
opowiad, piosenki (których p. Bora jako par excellence
śpiewak estradowy jest niedoścignionym wykonawcą)
duszy a nadto szereg utworów na wieloosobnie.

Sprawa porucznika Hofrichtera.

Wyniki i sposób śledztwa z ostrą krytyką spo-
soby się w dziennikach. Śledztwo powszechnie
uważają za niedostateczne.

Jeden z współpracowników „Arbeiter Zeitung”
zrobił w sprawie zamachu truciennego bardzo
interesujące doświadczenia. Mianowicie
wziął psa, zrobił sobie pakunek i wsiadł do po-
ciagu na stacyi Pentzling, t. j. do pociągu, który
przychodzi o g. 6 rano z Linciu do Wiednia. Tym
samym bowiem pociągiem przybył do Wiednia po-
rucznik Hofrichter, poczem miał wykupić psa,
wziąć do skrzynki owe szklanki leitu, wrócić
do pociągu kolej miejscowej i udać się nig do ro-
dziny. Odtąd współpracownik „Arbeiter Zeitung”
po przybyciu pociągu do Wiednia poszedł najpierw
wykupić psa, następnie udał się do skrzynki po-
ciagowej w okreg poczty Mittelgasse, tam wzu-
cił do skrzynki 10 listów, poczem zawrócił na
Westbahnhof, aby czekać na kolej miejscową, zdo-
bającą do stacyi Elisabeth-Promenade. Pomimo to
że ów współpracownik „Arbeiter Zeitung” uradował
się w dzielnicy Mittelgasse i jest doskonale ob-
służony z jej terenem — i mimo, że nie miał
szabli, która przecież nieco zawadza, salewidz
zadziwił wsiadł do pociągu kolej miejscowej, zostało
mu bowiem na to tylko 40 sekund czasu. Następ-
nie współpracownik „Arbeiter Zeitung” podkre-
śla, że porucznik Hofrichter nie jest Wiedeńczy-
kiem, nie wiekował przeto, gdzie jest skrzynka po-
ciagowa, a jako oficer, nie mógł z pakunkiem tak
pedzi, jak pedził współpracownik „Arbeiter Zei-
tung”, gdyż widok pedzącego oficera z pakunkiem
zwierzyłby uwagę przechodzącej publiczności. Współ-
pracownik „Arbeiter Zeitung” zaznacza wreszcie,
że pójście do skrzynki pocztowej zajęło mu 12
minut.

Równocześnie konduktor kolej miejscowej wy-
znaje, że owej niedzieli rano widział w pociągu
oficera wraz z psem. Znamyśmy. Jest więc świadek,
że Hofrichter posiadał pakunek kolej miejscowej,
tak, że jego tłumaczenie się w tym punkcie nie
może nie być wątpliwym.

Zdaje się, że polityka wiedeńska przeczuła, że
ów dziennikarz robi te próby, gdyż równocześnie
ukazała się w „Wiener Extrablatt” wiadomość,
donosząca o podobnych próbach, dokonanych

kapłanami na głowach, na twarzach zaś mają maski
czarne z otworami głębiokiem na oczy.

Kilku z nich nie grzyba, mają zwiniały w rulen.
Inni trzymają motki, gwizdają i sięgają rękami.
Darek i gęsiar zaskakują pięci z wideliskami.

Rozumiejąc doskonale, że to kaci, wykonawcy naj-
wyższej woli samowładcy Syamu, który obecnie w re-
kach Wilma Odzaka jak pająk, podlegany wra-
żeniu jego woli za sznurki.

Czarni ludzie rozciągają matę na ziemi, wbijają
słupki, do których za chwilę mają być przywiązane
delikatne członki mordercy.

A muzyka gra bezczelnie, lub właściwie wyje,
rozdarzając powietrze falami, barbarzyńskimi ta-
nami.

— Miel pan tytuł nadzieli w honorz niebieskich
— szepce do uchwa śmiertelnie pochlady Lizie Pro-
dent — Od chwili otwarczenia ich, ufam. Moje
Rejman uszanuje niewiny, czyste kwiatki... Przy-
mości pan sobie, jak tam było napisane. Wiadomo
przecież, jak szczytnym kłuzgarni są ci wszyscy in-
dykcyjni kapłani. Może posiadają jakieś zaklęcia,
które pokierują królami słoni.

Lizie dziękuję młodzieńcowi błędnym uśmiechem za
słowa podcięty. Głóg dalszy nastąpi.

Czarodziejski samochód.

Powiedził przez Paula Eliot.

Głóg dalszy.

Lizie, wąż się nico, zaczęła rowiwać ów zwik-
z z pewnym zaciekawieniem.

Nagle wydała drgny okrzyk:

— To list! List zaszczytny do mnie! Na moje
imię!

— Zapewne jakiś list, zapomniany w kieszeni z da-
wanych czasów — domyśla się profesor.

— Nie — odpowiada Lizie, kręcąc głową stano-
wco. — Słuchajcie tylko:

„Mia Lizie, nie obawiaj się zupełnie słonia Rej-
mana. Postaw go na nogę obok ciebie, ponieważ tak po-
stałowił Budda kochający niebieskich wywodzi. Nie
daj się niczemu i daj się prowadzić wywodzi. Czo-
sto obawiano się całkiem blisko rozporządzenia. Znie-
szaj panie po przesyłaniu, nie powinien bowiem wpaść
w ręce Niemców”.

Wielkość spoglądała na siebie ze zdumieniem.

Co oznaczał ten dziwny list, pełen zagadkowych
wzruszeń?

Od kogo pochodził? Kto mógł wpaść go ukradkiem

do kieszeni młodej dziewczyny? Pytania te narzuły
jedno za drugim bez odpowiedzi.

Nagle Lizie błysnęła myśl:

— Gdy ślekałam matkę! — szepnęła cicho.

— Cóż więc? Co chcesz powiedzieć? — zapytał

Darek.

— Wtedy właśnie niebieski bonzowie otoczyli
mnie... Przypomniałam sobie nawet, że się czuły i o-
czerał o mnie.

— Wgę przypuszczasz? —

— Wznie to właśnie w tym momencie nieznany przy-
jaciel wzmógł mi otęczenie, które znalazłam przed
chwilą.

Rozczywiście tłumaczenie było prawdopodobne.

Ala tajemnica nie przestała być zagadką.

Który z zakonników mógł uważać siebie za ob-
wiązaną tak takie czczenie ofiar Wilma Odzaka?
Bogobojność opiekując się nią, bonzowie walczyli prze-
ciw dyspozytyni władzy, która ich zmusza do opo-
wieszenia schronienia w Angkor, kazała przybyć do Ban-
kok i poddać się karygodnej kryty.

Ala wówczas musieli również wtajemniczyć i ro-
dziców Lizie.

Czemu w takim razie ani ojciec ani matka nie
zapytał jej słówko pociechy, gdy była w ich obje-
ciach?

MAGAZYN KOFEKIOWY DANKIJSKIEJ
LEONA GRABOWSKIEGO w Krakowie, Plac Maryacki 4, róg Rynku gł.
poleca kostiumy angielskie, bluzki, halki, boa strusia, czapki spor-
towe i rękawiczki.

WŁASNA PRACOWNIA.

PIERWSZORZĘDNA PRACOWNIA SUKIEŃ MĘSKICH
NAGRODZONA ZŁOTYMI MEDALAMI W PARYŻU I LONDynie
LEONA GRABOWSKIEGO w Krakowie, ul. Szpitalna L. 36
vis à vis Teatru miejskiego. 1104

KROJ ANGLIJSKI.

WYKONCENIE ARTYSTYCZNE

przez policy. Politycy wiedeńska na podstawie tych prób oświadcza, że porucznik Hofrichter mógł dokonać (?!?) poszukiwań wszystkie, wykryte wyżej sprawy, przed odejściem koleś mijskiej.

„Arbeiters Zeitung” jeszcze raz wraca do sprawy Hofrichtera i zabiega o natychmiast policyjny weryfikację, zaznaczając, że śledztwo prowadzone jest niedokładnie i brakuje całego szeregu szczegółów, które właśnie mogłyby sprawę wyjaśnić.

Przedwstępne, informacyjne przesłuchanie porucznika Hofrichtera odbyło się w poniedziałek. Na jego kapitana-antagonista Kunza zostały porucznik Hofrichter podane z wyprzedzeniem. Śledztwo wyciło o do własnego wiktora, książek, pism, tytoniu i t. d. Świążer okarżonego Generała-rodzaj depeszy w sądzie garnizonowym potrzebna na te wydatki kwotę. Z dniem 1. grudnia b. r. wstrzymano porucznika Hofrichtera wypłatę gaży. Przez cały czas trwania wzięcia przysługują mu tylko tak zwana „sustentacja”, wynosząca około 2 kor. dziennie. Żona Hofrichtera od 1. grudnia b. r. otrzymuje tylko procent od kasyjki posagowej.

Przesłuchanie informacyjne trwało od godziny 9 rano do 1. po południu. Na zarządzenie wyższego sądu, postępowanie śledcze ma być przyspieszone, tak, by przesłuchanie główne rozpocząć się mogło już w przyszłym tygodniu. Świadczenia, w miarę potrzeby powoływani będą telegraficznie. Jeszcze przed świętami Bożego Narodzenia ma być dokonane przesłuchanie główne, po czym Hofrichter odejmuje zostanie do 6 oddziału sąpila garnizonowego, gdzie przeprawdowanym będzie zbadanie jego stanu umysłowego. Jeśli badania nie pociągają za sobą komplikacji, ukończą się prawdopodobnie w ciągu 6 tygodni. Następnie kapitan-antagonista Kunz sporządzi wyliczając z materiały śledczego i przedłoży go sądowi wojennemu. Sesja sądu wojennego — tak zwane przesłuchanie końcowe — nastąpi najpóźniej w lutym r. 1910. Nawet w razie, gdyby niewinność Hofrichtera została stwierdzona, niezaprzeczając siem wojennemu odbyć się będzie musiła i na niej sąd wyroki ewjony werdykt „nie winien”. W myśl przepisów wojennych bowiem, każde wdrożenie i rozpoczęcie dochodzenia śledczego, musi być doprowadzone do rozprawy ostatejnej.

Do Wiednia dostawiono wczoraj śluzącego Hofrichtera i wyznaczono mu kwatery w gmachu sądu garnizonowego. Ma być on przesłuchany na okoliczność, czy Hofrichter dawał mił polecenie zakupna sinta potasu. Uspokobienie Hofrichtera w dniach ostatnich znacznie się poprawiło. Jest o wiele spokojniejszy i okazuje zupełną równowagę umysłu.

Z Linzu donoszą, że dywizjoner Weigl oświadczył, że on osobiście uważa Hofrichtera za niewinnego.

Chude damy.

Znany pisarz francuski Marcel Prevost ogłosił w „Figaro” bardzo dobitny i bardzo rozróżniony napisany artykuł o modzie „chudzenia się”, która mianowicie wśród dam wielkiego świata znajduje coraz więcej fanatycznych zwolenniczek. Chodzi o linie! Chodzi o smukłą figurę! I nie ma takiej tortury, którejby dla stopienia nieznosnego bluzozu nie poddała się elegancka paryżka. I nie tylko paryżka. Po warszawskich saloonach i saloonkach opowiadają sobie dżwy o meczszołach stajających się dam, które za jakążbyś cenę przetrwały suchawę pozory modności. Wice chłania się w mekach okropnych. Prowadzą życie ascetyczne, głodzą się, biegają 30 kilometrów dziennie, gimnastykują się całymi godzinami, słowem, wiodą żywot w mece i pędzie niestannym.

Oczywiście moda chudzenia się ma także swoje dobre strony.

„Przedewszystkiem kobiety stały się wstrzemięźliwymi” — powiada Prevost. — Nie śmieje się to, co stało nie tak dawna. W wiekach średnich, a potem w wieku siedemnastym, a nawet jeszcze przed 100 laty nieśmiała wybrki w jedzeniu i piciu należały do zwyższych kobiecych. Kobieta mogła być „opojem” — tego wyręczenia użył nasz dośny La Fontaine. Moda smukłości polowała kres tym nadocyncom. Ale przyniosła inny jeszcze pożytek. Kobiety zamaskowały w sportach i w ogóle w ruchu fizycznym. Dzięki nowoczesnej nauce największym czarem kobiecy stało się zdrowie. A ćwiczenia fizyczne są równocześnie świadectwem i ochroną zdrowia. Odrobienie typu sportowego i smukłego usunęło z naszego społeczeństwa normalność stroni. Nie wierzę już w powrót kryzysu albo turnirów.”

„I byłoby wszystko dobrze, gdyby nie druga strona medalu. Przewidywać, że mańia chudzenia się utrwalałaby gorzej, który, pomimo wszystko, co o obronie jego powiedziano, jest wrogiem zdrowia ludzkiego. Prevost powołuje się na doświadczenia, który zgadł chwaleńca przez parlament francuski ustawy, zabraniającej noszenia

gorsetu kobietom poniżej lat 30-let. Dowcipny lekci! Kobiety przesunęłyby niewątpliwie te trydetykietki do pięćdziesiątki, bo żadna przynależność nie chciała, że jest po tamtej stronie Rubikonu. Ale cała biała w tem, że takiej ustawy nie uchwaliby parlament francuski, jako ograniczając wolność osobistą, a gdyby ją nawet uchwalili, byłoby trudno wykonać spór kontrol.

Mniejsza zresztą o gorset. O wiele niebezpieczniejszą stroną gwałtownego chudzenia się jest nadmierne diety, a raczej tortury głodowe, którym poddają się nasze eleganci.

Obok pań — pisze Prevost — które nie piją, jest sporo takich, które nie prawię nie jedzą. Jedne zjadają mięt, jak żarę i żywią się tylko kartkami białej soli i masła, innymi tylko owocami lub jarzyny jadalnymi starczy na obiad, śladanie i kolację. A są i takie — dodamy — które siadają do stołu na krześлах z wagą i ciągle spoglądają na wskazówkę, czy czas już przetrwać jedzenie. — W ten sposób życie staje się męką, a ciągle głodzenie się musi przynieść jej później bardzo dotkliwie obłąd się na zdrowie.

Alie czy to kazanie kogoś nawrócić? Piękne panie odpowiadają z smutnym uśmiechem: „Il faut souffrir pour être belle” i dalej głodzić się będą.

Co słyhać w mieście?

Ze sprawy mijskiej. Wezwarte odbyła posiedzenie Komisja administracyjna pod przewodnictwem dyrektora miasta dr. Szarłkiego. Komitet wyznaczył plany szczegółowe na przeniesienie sal hall maszyn w nowobudującą się obłoni, oraz sfery na wyłożenie sal obłoni wstępnymi płytami z blachy marmuru. — Następnie rozpatrywała sprawę odnoszącą się do akceji, a między innymi przyjęła projekt administracji na lepsze oświetlenie za pomocą lamp systemu „Lux” tych rogatk, na których zaprowadzenia oświetlenia gazowego natrafia na przeszkodę. Również rozpatrywała i zatwierdzała instrukcję dla lekarza kasyjowego.

Z nadzwyczajnej sekcji skarbowej. Wczoraj odbyło się w magistracie posiedzenie sekcji skarbowej, na którym udzielono 17 rękodzielnicom krakowskim pożyczek z funduszu w kwocie 3.850 koron. Odpisano zaś 6 rękodzielnicom nieślągle pożyczki w kwocie 939 koron.

Prócz tego sekcja przyznała zaopatrzenia emerytalne 3 robotnikom ze służby mijskiej. — Przyznała też kredyty dodatkowy, zgodnie z warunkami sekcji ekonomicznej na zakup czyszczenia miasta, sprządków, nie dotęka na osiemnastu i na aresztu mijskiej. Wreszcie sekcja przyjęła do wiadomości sprawozdanie o rewizji biłag kory, obchylt dnu 16 listopada.

Wystawa Tow. Przył. sztuk pięknych w Krakowie została wzbogacona ciekawą kolekcją znanego, grafika franc. p. Legrand, którego różnorodna technika, a zwłaszcza mistrzowski rytmek wzbudził zapewne u naszej publiczności żywe zainteresowanie. Rdzewnieła wystawiono nowy obraz prof. Jaka Malczewskiego.

Przedstawienie młotniczników dramatu klasycznego. Próbowi przedstawienia klasycznego, które odbyło się 13 b. m. w teatrze mijskim, kieruje reżyser teatru mijskiego p. St. Stanisławski. Stroną filologiczną zajmuje się ceniowy filolog, prof. Bogucki.

Program widowiska przedstawia się następująco: Słowo wstępne wygłosi dr. R. Rydel, poczem ślimki Kola odegrał będzie promulgowana farsa w oryginalnym greckim „Diasalaki”. Historia w programie będzie zamierzony przekład, dokonany przez prof. Czeki, na dalszą część programu składa się „Filoklet”. Sokrates w ógłym przekładzie Kraszewskiego z ilustracją muzyczną jednego z młodszych twórców, oraz „Zalizer samochwał”. Piata, komedia w przekładzie Wolframa.

Biłety wczorajsze nabywać można do 5 b. m. w Kole dramatu klasycznego, Uniwersytecie, sala 33, i p. d. 11-1 w pobliżu i od 5-6 wieczór, od 5 b. m. w kasie zamkowej WP. Wczorajszego, Rynek Główny.

Teatr ludowy. Dział po raz drugi zamknięta komedia „Kontrolor wagonów splynych” Aleksandra Bascana. W sekcję „Potop”, sztuka historyczna Henryka Sienkiewicza w przerobu Popławskiego. „Potop” był grany jersze za dyrekcji Gileksa w Starym teatrze z wielkim powodzeniem przeszło 50 razy. Zagłoby grali Ezenkik, Ka. Radziwiłł i E. Ryglar; inne role spoczywały w rękach Sobiesława, Zawadzkiego, Kalużńskiego. Sobota przypomniał więc publiczności dawne przedstawienia, w roli Radziwiłła wcielił Kraków ze trzydziestu latów znany dyr. E. Ryglar, inne role grają: p. Poleński (Zagłoba), J. Ryglar (Kleide), p. Janiński (Władysław), p. Halicka (Oleńka) i w. i. „Potop” powtórzoną będzie w niedzielę po południu, a wieczór „Niteche”. W poniedziałek: „Verbum nobile” i „Marcowy kawaler”.

P. Zygmunt Wierciak, znany i ceniony dekorator teatru mijskiego pozyskał został, jako stały współpracownik teatru ludowego.

Dyrekcja teatru ludowego z dniem 8 grudnia za-

prowadza przedstawienia kinematografu, ze wspaniałym i zupełnie nieznanym programem w Krakowie. Na program będą się składać obrazy treści naukowej, komedie, a przedewszystkiem treści powojennej z odczytami dla szereżów warów i młodzieży szkolnej. Przedstawienia będą się odbywać każdego dnia w godzinach popołudniowych.

Z Instytutu muzycznego. W niedzielę dnia 5 b. m. o godz. 11-12 odbędzie się w lokalu Instytutu teatralny poranek kameralny. W program wędą utwory ensembles — kwintet fortepianowy — austry na skrzypcy i fortepian, oraz utwory alnowe.

Z Reursury urzędowej. Program urzędowy, dnia 4. dnied, która się odbędzie w niedzielę, dnia 5 b. m. o godzinie 5-12 po południu, wygłoszą: 1. a) Hirsch „Motylik”, b) Weyss „Głębokie dzwony” fortepian; 2. Monolog „Pamiętnik”; 3. Splew solo przy akompaniamencie fortepianu; 4. Deklamacja; 5. a) Walenhanpt „Polonez”, b) Bendl „Tyrolczyna”, c) Gurllit „Valse” fortepian; 6. „Panny Szasalskie”, komedycja Przybylskiego. Panna. 7. Taniec cyganyński przy muzyce wojkowej; 8. Zjawienie się św. Mikołaja z aniołami, przemowa i rozdanie podarunków. Oczek fortepianowy wykonał wczorajszego wieczoru znany artysta muzyczny Włoc. Pani Działek Grodzickich.

Z „Sokoła”. Obchód św. Mikołaja odbędzie się d. 5. grudnia w niedzielę z uroczystym programem, po odegraniu krótkich rewidów będzie św. Mikołaj będzie dla dlatywy. Początek o godz. 3 po południu. Bilet można jeszcze nabywać do południa w sobotę w handlu p. Wolkowskiego przy linii A-B; później biletów wcale sprzedawać się nie będzie.

„Eleuterya”. W niedzielę d. 5 b. m. odbędzie się „abstynencyjny wieczór autorów”. Wapadłali przyłży p. Bz. Szargowa, M. Zielenkiewicz, A. Dzurko, K. Radwanek.

Wielka loteria gospodarcza w dniu 5 go b. m. W Udziałni wlotowej przy ul. Zwierzynieckiej przez Kola Pał T. S. L. urządził, zapowiada się sławny wiecienie. Niezmierzona ilość drobni i dlatczy, oraz mnóstwo innych cennych fantów nabytych i otrzymanych od żakawych ofiarodawców na cele tak doniosłego znaczenia jak szkoły i ochotni podmiemkicy, pozwalają przypuszczać, iż publiczność nasza z miłą zgodzeniem powróci z loterii, mającej przynieść to przesławienie, iż doboru dlatczy strzeli.

Nowości. Wczoraj artystyczny strażony wót dla „militarystki” z damami św. Mikołaja, które wygrają będą wszystkie pilne i grzesne dlatcy.

Na ochotniki i szkoły polskie odbędzie się w niedzielę d. 5. gr. w ucełłali (ul. Zwierzyniecka) staraniem Kola Pał T. S. L. wielka i bardzo bogato wyposażona loteria spotyczna. Stółki nadier wykwintnie i strojnie przybrane zaopatrują pp.: Podolska, Smochowska, Lipczyńska, Pielewska, Pawłak, Blaziska, Tondowa, Wodanowska, Korowska, Skrzetnicka, Dybowska, Szidimowska, Sieliska, Swianowska, Krytanowska, Gutowska, Hasekowska, Owczarkiewiczowa, Dropiowska, Wędkiewiczowa i bity wyborow i wartościowe. Zwierzyna, dół żywy i fany, wędliny, ryby, ciastka, owoce, poladunek, konserwy, wino, wódki, mił, pierluki, bakale i wszelkiego rodzaju artykuły spotyczne, to i wódcie przepłanane zabawkami dla dzieł, mijskim, oraz mijskim, dobowym, wyrobnim krajowym, oraz kłakami, szklankami, rękawkami, sztykami, obrakami i innymi artykułami przedmiotami, będą z pewnością stały przydeglają naszą publiczność, która — poza spaleniem obywatelskiego — znajdzie na tej loterii sposobność do obfitego zaopatrzenia swej spłżarzi na zbliżające się święta — i pozyskanie pięknych podarków gwiazdkowych.

Komitet, zajmujący się urządzeniem „gwiazdki” dla dzieł służby taniej stacy kół podmiejskiej, organizując w Krakowie szarym w teatrze mijskim około 1000 koron cystego dobowu. Dziękujemy Dyrektora teatru za ochotną zgodność, artykułom i artykułom za ich świętą grę. A są szczególnie serdecznie dziękujemy p. Irenei Sokolaj, skóra cierpliwie, nie wahała się narazić okropnie, by tylko grę swoją wcieliła w życie.

Owa żywołwice komitet spotykał na każdym kroku, że tylko wymienić J. E. hr. Potocką, J. E. Zyborską, p. Stenitowską, kłakomana kompan, p. radę dwu delegatów Dr. Fedorowicz, pp. przysłała Dr. Lea i wiceprzysłała Dr. Szargowa, p. dyrektora policy Dr. Flatan, dyrektora gwardercia w Jawornie i Sieraky, p. Kirznera etc.

Z powyższego wnosimy, że i przy zakupie gwiazdkowych podarków doznany podobnego poparcia u odpowiednich pp. kupców krakowskich.

Za komitet: W. Wacław Potucek, naczelnik k. k. kółowego wódcy radu. Demonstracja służby mijskiej. W niedzielę w południe ma się odbyć masowa demonstracja służby mijskiej przed magistratem, w sprawie polepszenia plac.

Samobójstwo młodej postugaczki. W kilkunastu dniach odebrała sobie życie wczoraj o 10 w nocy młoda, 23 letnia postugaczka, Róża Otręchowska. Kula rewolwerowa trafiła w serce i spowodowała w przebiegułowa śmierć. Na miejsce zdarzenia przybył oficyal policy p. Swarc. Obok domku zamknięto rewolwer z dwoma wystrzelonymi strzałami. Powód tragicznego śmierci młodej dziewczyny dotychczas nieznany.

gdyż ślady, znalezione przez nią i rzuczone pewnie światło na przyszyby namobójstwa, zabrała policyja dla przeprowadzenia śledztwa.

Jęk z ulicy Lenartowicza. Mieszkańcy tej ulicy żalą się i gromu z niebios wolać na magistrat, który tam na tej ulicy obłąk nie brakuje kate wyprawy podłobu i dlatcy. Chodził tak wyprawy jest bardzo przykry dla mieszkańców. Lapię go wcale nie wyprawy.

Echo listów trudełskich w Krakowie. Z powodu artykułu pod powyższym tytułem prosi nas p. A. Koz, stróż domu przy ulicy Batorego pod l. 25, o zaznaczenie, że przez przypadkowy żbie; podobieństwa nazwisk nie może on być uważany za autora listu, cytowanego w tym artykule. — Czynimy to tem chętniej, że p. Koz z tego powodu miał doznać nieprzyjemności ze strony lokatorów i swego gospodarza.

Znajdują się jeszcze tacy głupcy, którzy wierzą oszustom, sprzedającym tombakowe wyroby za złote i padają ofiarą wzięcia niewinności. Wyrobek Paweł Nowak z Giełbowa postanowił na największą ludzką żłobier i zrzędał tombakowe pierścienie i łańcuszki, wartości po kilkanaście halerzy, jako złote po kilka koron. Przytem z tlenieniem mięt dodawał, że on to robi tylko „na uspokojenie”, gdyż takie pierścienie i łańcuszki, fałszywe, wartości po kilkanaście koron. Dłak nasza ludzka ośół i to ze sfery podła ofiara oszusta, hakomę się na to i nie złote. Gdy się jednak przekonano o oszustwie, dano znać policyi, która pomyślnego Nowaka wyznalca i przyknała w aresztach.

Specjalista od wystaw skalowych. G. Bryel Bok, wyrobek, przyszedł do przekonania, że jedynie złodziejstwo jest poplątanem zajęciem w tych okolicznościach. Zauważył wczoraj rano 30 ob. młotek, krędogo z wytworu skalowego p. Koronara przy ul. Stradom l. 16 pływający żakwit damki. Udał mu się wstąpić ręką ręką. Kiedy jednak, zachęcony powodzeniem, skradł wczoraj z wystawy tego samego alabastera pływającego damki, przychwycony ptażka i osadzono go w więzieniu, aby go przekonać, że jednak „oszustwa” praca nie naradza na tyle „cierpli”, co szanowny złodziejstwo.

Omali nie przejechali przez tramwaj. „Wosła” trójka przechodziła wczoraj wieczór o godz. 9-10 ulicą Grodzką: Andrzej Dobrzycki, mijsze osowali, mijsze Jacobus, wyrobek i Kamizława Stojak. Wzory awanturzy, byli w ródowych burmach, bo dopiero po opiesli kłopot, gdzie się szeroko zabawiali. Wzięli kłopot rzeczy na tym świecie poszli się dlatęć i całować, na trotuarze. Temperamenty podpalnych są zmienia, w czasie więc tych miłych wywarów przyszedł do sprzeczki, która doprowadziła do bójki między Dobrzyckim a Stojakiem. Wreszcie Stojak pchnął tak silnie podbradek Dobrzyckiego, że ten padł na podłogę pod nadzwyczajnym w całym podje tramwaju. Katarzyna byłaby niepokojona, gdyby nie zgodność metrowego tramwaju, który natychmiast zatrzymał tramwaj i niechłóg groźne niebezpieczeństwo. Policyja jednak za awanturę zapłakawa wędzą trójką „pod telegraf”.

Malotni złodzieje. Wczoraj aresztowała policyja poszukiwanych od dawna za szereg drobniejszych kradzieży: 13-letniego Jania Lipiarskiego, 13-letniego Władysława Rogowski, Józefa Roguła i braci Stanisława i Józefa Kocika. Jako poszukiwanych nie mieli jeszcze swej spyszałności, obrabiali więc piewców, spłżarzy, chępy, nie gardzili i drobniemi, kłakomowymi kradzieżkami.

Z Podgórze. Znamach mordercy(?) na inspektora policyi mijskiej. Przed parą tygodniami inspektor policyi mijskiej, p. Salz, wzbogacił do swego miarkowania wieczorem, schwytał złodzieja w wlokomie ubranu, który ma się jednak wymknąć, zostawiając w rękę p. Salza tylko bagaż. Śradł on rewalwer i parę drobniaków. Ponieważ żołdacz miał wyg. 56 k. p. p. Salz, który wczoraj w tym punkcie wykrył, że złodziejem jest niejaki Bania, aresztowany. Przesłuchany sam Bania, iż on rzeczywiście był w mieszkaniu p. Salza, ale za namową niejakiego Filipka, który chciał z nim dokonać zachu o morderczego na p. Salza. Jestto jednak zdanie się wykryć i niedłonie domoczenie się Bani, którego zwalili wina na drugiego. Bania w dniu kradzieży był nieobecny. Śledztwo w tej sprawie prowadzi dlat władz wojkowych.

Szargi na nieporządku. Podgórze natwieniem skłarzi na nieporządku, panujące na trotuarach mijskich. Magistrat, dlaty o wygód mieszkańców, powinien przypilnować, aby stróż zamiatali chodniki, szczególnie w dniach słonecznych, kiedy trzeba brnąć w błocie po kolano.

Zmarł, Helena z Beningów Handlowa, żona architekta kłakowego restauratora Wawel, po długiej i ciężkiej chorobie zmarła dnia 30 go listopada b. r. o godzinie 8-10 wieczorem. Reparatywa zwłok odbędzie się w pługok 3. grudnia dla gronu familijnego na cmentarzu we Wrzesku. Należałoby dołak obłożyć się w sobotę 4. grudnia b. r. w kościele parafialnym we Wrzesku.

Ignacy Krasl, urzędnik zapisał św. Łazarza, zmarł 28 m., w wieku 38 lat.

Najmilsza szlachetna rozrywka dla każdej rodziny. Oszczędne w użyciu, gdyż grają bez żadnych igły, na płytach nieskończenie trwałych. Jedyny do tańca. Oddają głos czysto z właściwą barwą i siłą. Nowe wspaniałe zdjęcia polskie. — Naprawy we własnej pracowni. Przeróbki gramofonów na system Pathe. CENY NISKIE.

Zadajcie cenników darmo i opłatnie.

S. GR
ALFRED T. BERGER
główny skład francuskich znakomitych
PATHEFRON

Kraków, ul. Szewska L. 10, Telefon 305.

